

מתיקות

נשמת התורה

מאמר שבועי בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת כי תבא ה'תשע"ז

"כי תבא אל הארץ וגו' ולקחת מראשית כל פרי האדמה" וברש"י:
"מראשית - ולא כל ראשית שאין כל הפירות חייבין בביכורים אלא
ז' מינין בלבד. ממשיך רש"י מראשית - אדם יורד לתוך שדהו ורואה
תאנה שבכרה כורך עליה גמי לסימן ואומר הרי זה ביכורים".

בזמן שיתא אלפי שני' אסור לקבל אור הג'ר

ענין הביכורים הוא ענין הראשית וההתחלה, וכפי שאנו לומדים בסדר האורות: הנה האורות הראשונים שבכל מדריגה נקראים אור של ג' ראשונות שהוא אור התענוג, והנה עד שהכלים יתהפכו בעל מנת להשפיע לגמרי, בסוד תחית המתים, אסור לקבל את האורות הללו אלא רק בחי' של ה"ק דג'ר. כי אילולי חטא אדם הראשון ע"י פתיית הנחש את חוה, היה עושה בשבת את כל התיקונים הנצרכים וע"י היה יכול לקבל את אור הג'ר ראשונות. אבל מאחרי חטאו של אדם ניתן זמן של שיתא אלפי שנים לתקן חטאו, ובזמן הזה אפשר לקבל רק אור ה"ק ולא אור הג'ר. ועיקר העבודה הוא העסק בהרצון להשפיע בלבד, והיינו שכל אור שמקבלים הוא רק לקבל באופן

שיגרום לאדם רצון להשפיע ולא שירחיקו. לכן אסור לקבל אור הג'ר כעת, כי אם אדם יקבלו כעת זה ירחיק אותו מהבורא כי יפול ע"י לרצון לקבל לעצמו. מכאן שבכל אור שנמשך ע"י תורה ומצוות וכן בכל ענין של ראשית והתחלה שאנו נותנים להש"ת, כגון מעשר והפרשת חלה וכו', ענינו הוא שאנו מפרשים את אור הג'ר שאין אנו יכולים לקבלו בעמ"נ להשפיע, ואנו לוקחים את ה"ק שאותו אנו כן יכולים לקבל בעמ"נ להשפיע.

יעקב אבינו ניצח את הנחש בזה שבקע שאור הג'ר יתקבל רק בגמר התיקון

ידוע שיעקב אבינו היה גלגול של אדם הראשון, ועשו הרשע היה מענין הנחש. וכתוב בזה"ק שכמו שהנחש רימה את אדם וחוה לאכול מעץ הדעת, כך יעקב אבינו שהוא גלגול של אדם הראשון רימה את עשיו שהוא הנחש. כי ענין הבכורה והברכות שיעקב אבינו לקח מעשיו הוא הענין שאמרנו לעיל, שיע"ז יעקב פעל שאי אפשר לקבל האור של ג' ראשונות בלי תיקון של הליכה מקודם ברצון להשפיע, ורק ע"י ההליכה ברצון להשפיע יהיה אפשר בסופו של דבר לקבל אור הג'ר. משא"כ הנחש ועשיו רצו לגרום שיתקבל אור הג'ר בעל מנת לקבל ולא בעמ"נ להשפיע. וזהו ענין הבכורה שלקח יעקב מעשיו, כי הבכור הוא הראשון ומרמז על אור הג'ר. ועשיו רצה לקבלו בעמ"נ לקבל, לכן יעקב לקח לו את הבכורה דהיינו שיהיה אפשר לקבל את הבכורה רק בעל מנת להשפיע בגמר התיקון. וזה היה גם ענין הברכות שלקח יעקב מעשיו הכל סביב ענין אור הג'ר.

ענין הבכורה שנפגמה בחטא העגל, והדביקות ב"ג מידות הרחמים
הנה עיקר ההליכה בעמ"נ להשפיע, הוא סוד דביקות ב"ג מידות הרחמים. כמו שדרשו חז"ל "מה הוא רחום אף אתה רחום" שיעיקר ענין גילוי ב"ג מידות של רחמים - הוא לתת כח לנבראים להדבק ב"ג במידות הרחמים האלו, וע"י להפוך הרצון לקבל שבהם בעמ"נ להשפיע. והנה נתבונן ונראה שענין ב"ג מידות הרחמים התגלה אחרי חטא העגל. וידוע שעד חטא העגל היתה עבודת הקרבנות בבכורים, ואחרי חטא העגל עברה העבודה לכהנים. והענין הוא כי חטא העגל היה חטא של עב"ז. וידוע ש"זה לעומת זה עשה אלוקים", וכל דבר שיש בקדושה יש בטומאה. וכמו שיש בטומאה עבודה זה כך יש בקדושה שפע של נבואה. כמו שכתב הגר"א שבזמן שבטלו אנשי כנסת הגדולה את יצר עבודה זרה כמובא בגמ' ביומא, לעומת זה בטלה הנבואה. וכן מובא בשיחות הר"ן ששואל היכן הם כל הספרים שחברו האבות וכל הצדיקים, מדוע אין לנו אותם? אלא תירץ שכמו שהצדיקים חברו ספרים כך גם הרשעים, ואבוי היה אם היה כיום בעולם את ספרי הרשעים. ע"כ האביד השי"ת את ספרי הצדיקים וכנגד זה האביד את ספרי הרשעים ג"כ. כן גם בענין ע"ז, ע"י שנבטל ע"ז נתבטלה הנבואה. כי ענין עב"ז הוא ענין אור הג'ר

האסור לשימוש, משא"כ הנבואה הוא המשכת אור הג'ר בדרך תיקון, ואדרבא עומק כל דברי הנביאים הוא על המצבים והימים של גמר התיקון, שבהם יתגלה אור הג'ר בדרך תיקון. וענין גילוי אור הג'ר הוא סוד הבכורה כ"ל, ולכן בחטא העגל כשנכשלו בע"ז שהוא המשכת אור הג'ר, נתבטלה העבודה מן הבכורות ג"כ, וחזר הפגם של חטא עץ הדעת. כי בהר סיני פסקה זוהמת חטא עץ הדעת, ולכן התחילה העבודה בבכורות, שהוא אור הג'ר. וזה נעשה ע"י שקבלו ישראל על עצמם מצוות "ואהבת לרעך כמוך" על כל גובהה, כמובא במאמר מתן תורה לרבינו. וזה גרם ג"כ שיהיו יכולים להמשיך את אור הג'ר והבכורה. משא"כ אח"כ פסקה עבודת הבכורה, כי ע"י פגם של עב"ז כ"ל נפגמו הבכורים שהם הממשיכים את אור הג'ר, כי ע"ז זה פגם באור הג'ר, והוצרכו לשוב לעבודה של הכשרת הכלים שזוהי העבודה של הרצון להשפיע. ולכן נתגלו ב"ג מידות של רחמים, שע"י זה יוכלו להתקן ולשוב בעתיד להמשיך אור הג'ר. לכן לעתיד לבוא תשוב העבודה בבכורות, כי לעתיד לבוא יתקונו הכלים שוב, ויוכלו לשוב להמשיך אור הג'ר, כי יתוקן ג"כ חטא עץ הדעת. משא"כ עכשיו העבודה הוא בכהנים, שכהן הוא מידת החסד וענין תיקון הכלים שהוא ע"י השפעה וחסדים, שעל זה מורה ענין הכהן שכנגד ספירת החסד.

יש לי מושג - אחד

האור העליון המתפשט מעצמותו ית' הוא אחד ופשוט כמו עצמותו, וכמו שהוא באין סוף ב"ה כן הוא אפילו בעולם העשיה, בלי שינוי ותוספת צורה כל שהיא ח"ו, על כן נקרא אחד.

(תלמוד עשר הספירות)

לקדש את הראשית

ומאז ישנה עבודה בכל דבר לקדש כל ראשיתו. וכמו שצדיקים הפליגו לקדש המחשבה הראשונה בבוקר בקומו, וכן הדיבור הראשון, וכל דבר ראשון שעושה, שע"י שמקדש את הראשית נמשכת קדושה לכל, כיון שהראשית הוא אור הג'ר ואין אנו יכולים לקבלו לעצמינו עד גמר התיקון, ע"כ אנו מתאמצים בכל ראשית לעשות עבודה של רצון להשפיע ולקדשו.

ענין מצות ביכורים

וזה ג"כ ענין הביכורים בפרשתינו. ביכורים אותיות בכורים, שהוא קדושת הראשית שצריך לקדש את הג'ר ולתת אותו לה', ואדרבא להתחזק מאד בעבודה של הרצון להשפיע, שרק ע"י נוכח לעת"ל לקבל הג'ר. ולכן צדיקים פירשו את מה שרש"י אומר "אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה כורך עליה גמי" גמ"י ר"ת ב"ג מידות, שכשאדם רואה דבר ששקור לראשית וג'ר, הוא לא נוטלו עבור עצמו אלא כורך עליה גמי - שמתדבק ברצון להשפיע שהוא גילוי של ב"ג מידות הרחמים. ובה אפשר לפרש ג"כ מדוע רש"י נוקט "תאנה שבכרה" דווקא, ובאמת בפ' שפתי חכמים, כתב שהכוונה לכל הז' מינים, אלא אפשר לומר, כי עץ הדעת היה עץ תאנה, והוא השורש של הפגם שבגינו א"א לקבל אור הג'ר. וצריך להדבק ב"ג מידות הרחמים שהוא תיקון חטא עץ הדעת, לכן כתוב דווקא "תאנה שבכרה". ועוד אפשר לפרש "אדם יורד לתוך שדהו" שאדם - מרמז על אדם הראשון שהוא חטא בעץ הדעת. שדהו - הכוונה לחקל תפוחים שזה השדה ששם נעשה התיקון של עץ הדעת, וע"י שכורכים גמי - ב"ג מידות הרחמים כ"ל - על התאנה, ולא לוקחים השפע של הג'ר לעצמינו, הנה ע"י זוכים לתיקון הכלים שיהיה אפשר לעת"ל לקבל אור הג'ר.

פירוש דברי המשנה לאור האמור

והנה המשנה בביכורים מתארת את הבאת הביכורים: **"הקורבים מביאים תאנים וענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצימוקים, והשור הולך לפנייהם וקרניו מצופות זהב ועטרה של זית בראשו"** וההסבר כ"ל, כי סוד הביכורים לתת את הג'ר לה' ולא לעצמו, הפך חטא העגל. וזה הרמז שבהבאת הביכורים השור היה הולך לפנייהם רמז לעגל, ועטרה של זית בראשו, זית מרמז על ספירת היסוד, ובדרך עבודת ה' מרמז על ענין הכתישה והיגיעה, כי היזיתם נכתשים, והיינו שבזה ששמים זית על ראש השור מורים שכתת בביכורים אין אנו מושכים אור הג'ר לעצמינו כאשר חטאו בעגל - שור, אלא נותנים הכל לה' ויוסקים ביגיעה וכותשים עצמינו שזה רמז בזית. אפשר לומר שזה שקוראים ענין זה קודם ראש השנה הוא הכנה לראש השנה שהוא גם ענין ראשית, ללמדנו שצריך לתת את הראשית להש"ת ולהדבק ב"ג מידות הרחמים. שבת שלום. כלום.

מתיקות נשמת התורה

דברים נוראים ברוח הזמן מרבינו זיע"א

רביעיית ח"ו, ואז יעשו הפצצות את שלהם, והשארית שישארו אחר החורבן, לא תהיה להם עיצה אחרת, אלא לקחת על עצמם עבודה הזו – שהן יחיד והן אומה לא יעבדו בשביל עצמם יותר

ממה שצריכים לקיומם ההכרחי, ושאר כל מעשיהם יהיו לטובת זולתם, ואם כל אומות העולם יסכימו לזה, אז יתבטלו המלחמות מן העולם, שהרי כל איש לא ידאג כלל לטובת עצמו אלא לטובת זולתו.

ותורה זו של השואת הצורה היא תורתו של משיח, ועל זה נאמר (מיכה ד'): "והיה באחרית הימים וכו' והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' ואל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים ושפט בין עמים רבים והוכיח לגוים עצומים עד רחוק", דהיינו שהמשיח ילמד אותם עבודת ה' בהשואת הצורה, שהוא תורה ומשפט של המשיח.

ו"הוכחה לגוים עצומים" דהיינו שיוכיח להם שאם לא יקבלו עליהם עבודת ה' ישמדו כל הגוים ע"י המלחמות, ואם יקבלו תורתו נאמר אז: "וכתתו חרבותיהם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישאו גוי אל גוי חרב ולא ילמדון עוד מלחמה".

נמצא, שאם נלך בדרך תורה, ונקבל תורתו – מוטב, ואם לאו – נלך בדרך יסורים, דהיינו שיתגלו המלחמות של פצצות אטום ומימן בעולם, ואז יחפשו כל אומות העולם עיצה איך להמלט ממלחמות, ויבואו אל המשיח לירושלים והוא ילמד אותם את התורה הזאת.

הבסיס לכל ביאורי, הוא הרצון לקבל המוטבע בכל נברא, והוא בשינוי צורה מהבורא, וע"כ נפרדה ממנו הנשמה כאבר הנפרד מגוף, כי שינוי צורה ברוחנית הוא כמו גרזן מפריד בגשמיות.

ומכאן ברור מה ה' רוצה מאתנו, הוא השואת הצורה, שאז אנו חוזרים ונדבקים בו כמטרם שנבראנו.

וזה שאמרו חז"ל "הדבק במדותיו – מה הוא רחום אף אתה רחום", דהיינו שנשנה המדות שלנו שעיקרן הרצון לקבל, וניקה את המדות של הבורא שהוא רק להשפיע. באופן שכל מעשינו יהיו רק להשפיע לזולתנו ולהועיל להם בכל יכולתנו, ובזה אנחנו באים למטרה – להדבק בו, שהוא השואת הצורה.

ומה שאדם עושה לצרכי עצמו בהכרח, דהיינו בשיעור מינימום המוכרח לקיומו ולקיום משפחתו, זה אינו נחשב לשינוי צורה, כי ההכרח לא יגונה ולא ישוכח.

וזהו הגילוי הגדול שלא יתגלה בכל שלמותו אלא בימות המשיח, וכאשר יקבלו הלימוד הזה, אז נזכה לגאולה השלימה.

וכבר דיברתי מזה, שיש שני דרכים לגילוי השלמות, או דרך תורה או דרך יסורים, ולפיכך סיבב הקב"ה ונתן את הטכניקה לבני אדם עד שמצאו את פצצת האטום והמימן, שאם עוד לא ברור לעולם החורבן הכללי שהם עתידים להביא לעולם, יחכו עד למלחמות עולם שלישית או

